

27 Νοεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ,

Εφεσείων-Τριτοδιάδικος αρ. 2

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΓΙΑΝΝΗΤΑΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (ΑΡ. 1),

Εφεσιβλήτων-Εναγομένων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8978)

Πολιτική Δικονομία — Αντέφεση — Αποτελεί ξεχωριστή αυτοτελή και ανεξάρτητη έφεση που υποβάλλεται μετά την καταχώριση προηγουμένως έφεσης από αντίδικο και αφορά σε θέμα που αυτός ενδιαφέρεται, υποκείμενη στις προθεσμίες της έφεσης.

5

Πολιτική Δικονομία — Ειδοποίηση εφεσιβλήτου δυνάμει της Δ.35 θ.10 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας — Καταχωρείται εντός τεσσάρων εβδομάδων από την ειδοποίηση έφεσης.

10 Έφεση — Εναντίον απόφασης για έξοδα — Καταχωρείται μόνο μετά από άδεια του Δικαστηρίου.

15 Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε ότι ο εφεσείων - τριτοδιάδικος 2 δεν έφερε οποιαδήποτε ευθύνη για το αυτοκινητικό ατύχημα που αποτέλεσε το αντικείμενο της αγωγής και απέρριψε την απαίτηση εναντίον του “άνευ εξόδων υπό τις περιστάσεις”. Κατόπιν αίτησής του για παράταση χρόνου και άδεια να εφεσιβάλει τη διαταγή ως προς τα έξοδα, καταχώρισε ειδοποίηση έφεσης.

20 Μετά την πάροδο της προθεσμίας έφεσης, οι εφεσιβλήτοι - εναγομένοι καταχώρισαν έγγραφον με τον τίτλο “Ειδοποίηση Αντεφέσεως” με την οποία προσέβαλλαν την απόφαση απαλλαγής του τριτοδιαδίκου 2 από οποιαδήποτε ευθύνη χωρίς να ζητήσουν προηγουμένως άδεια. Κατά την ακρόαση της έφεσης τέθηκε το θέμα κατά πόσον το
25 έγγραφο αυτό συνιστούσε ειδοποίηση εφεσιβλήτου δυνάμει της Δ.35 θ.10 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, ή έγκυρη ειδοποίηση αντέφεσης.

Αποφασίστηκε ότι:

- (1) Εάν επρόκειτο πράγματι περί αντέφεσης, ήταν εκπρόθεσμη, διότι η αντέφεση είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη έφεση που υποβάλλεται μετά την καταχώριση προηγουμένως έφεσης από αντίδικο και αφορά σε θέμα για το οποίο αυτός ενδιαφέρεται, εντός έξι εβδομάδων από της τελικής απόφασης. 5
- (2) Ειδοποίηση εφεσβλήτου δυνάμει της Δ.35 θ.10 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, καταχωρείται εντός τεσσάρων εβδομάδων από την ειδοποίηση της έφεσης δυνάμει του Κ. 9 του περί Εφέσεων (Προδικασία, Περιγράμματα Αγορεύσεων, Περιορισμός του Χρόνου των Προφορικών Αγορεύσεων και Συνοπτική Διαδικασία για την Απόρριψη Προδήλως Αβασίμων Εφέσεων) Διαδικαστικού Κανονισμού του 1996 και στην προκειμένη περίπτωση από της 1ης Οκτωβρίου 1996 και συνεπώς η καταχωρηθείσα ειδοποίηση ήταν εκπρόθεσμη. 10
- (3) Έφεση από διαταγή για έξοδα δυνάμει της Δ.35 θ.20 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας καταχωρείται μετά από άδεια την οποία οι εφεσείοντες - εναγόμενοι δεν είχαν εξασφαλίσει. 20

Ελλείπει έγκυρου διαβήματος οι εφεσίβλητοι καταδικάστηκαν στα έξοδα της μέχρι εκείνης της στιγμής διαδικασίας. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Re Cavender's Trusts [1881] 16 Ch. D. 270, 30

Keziban Raif (as administratrix) v. Dervish (1971) 1 C.L.R. 158,

Christodoulou and Another v. Attorney - General and Others (1972) 1 C.L.R. 205. 35

Έφεση.

Έφεση από τον τριτοδιάδικο 2 κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λ/σού (Κορφιώτης, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 6.5.93 (Αρ. Αγ. 292/87) με την οποία δεν επιδικάστηκαν έξοδα υπέρ του. 40

Στ. Παύλου, για τον Εφεσείοντα - Τριτοδιάδικο 2.

Μ. Ιωάννου, για τους Εφεσίβλητους - Εναγόμενους.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

5

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Το Επαρχιακό Δικαστήριο επιλήφθηκε θέματος ευθύνης μεταξύ εναγομένων και τριτοδιαδίκων. Αφορούσε την πρόκληση ατυχήματος σε σχέση με το οποίο, σε προγενέστερο στάδιο, είχε εκδοθεί εκ συμφώνου απόφαση υπέρ του ενάγοντος. Επί του εναπομείναντος θέματος, το δικαστήριο κατέληξε, κατόπιν ακρόασης, ότι για το ατύχημα ευθυνόταν μερικώς και ο 1ος τριτοδιάδικος και εξέδωσε απόφαση εναντίον. Παράλληλα κατέληξε ότι ο 2ος τριτοδιάδικος δεν έφερε οποιαδήποτε ευθύνη και έτσι απέρριψε την απαίτηση εναντίον του "άνευ εξόδων υπό τις περιστάσεις".

15

Παρήλθε η προβλεπόμενη προθεσμία και οι εναγόμενοι δεν καταχώρησαν ειδοποίηση έφεσης. Όμως ο 2ος τριτοδιάδικος, στις 15 Ιουνίου 1993, ήτοι, την τεσσαρακοστή ημέρα μετά την απόφαση, αποτάθηκε μονομερώς στο Επαρχιακό Δικαστήριο για παράταση χρόνου. Του δόθηκε η επιπλέον περίοδος των οκτώ ημερών. Και στις 22 Ιουνίου 1993, σε μονομερή αίτηση του, το Ανώτατο Δικαστήριο του παρέσχε άδεια δυνάμει της Δ.35 Κ.20 να εφεσιβάλλει τη διαταγή ως προς τα έξοδα. Που ήταν το μόνο που μπορούσε να εφεσιβάλλει. Και αυθημερόν καταχώρισε ειδοποίηση έφεσης. Η οποία επιδόθηκε στις 23 Νοεμβρίου 1993.

25

Η ακρόαση της έφεσης ορίστηκε για τις 11 Νοεμβρίου 1996. Στις 5 Νοεμβρίου 1996 οι εναγόμενοι - εφεσίβλητοι καταχώρησαν έγγραφο επιγραφόμενο ως "Ειδοποίηση Αντεφέσεως". Σε αυτό εκτίθενται λόγοι για προσβολή της απόφασης με την οποία ο 2ος τριτοδιάδικος απαλλάχθηκε οποιασδήποτε ευθύνης. Ωστόσο, στο κείμενό της, αναφέρεται πως πρόκειται για ειδοποίηση στη βάση της οποίας, κατά την ακρόαση "της ως άνω εφέσεως", οι εφεσίβλητοι θα ισχυρίζονταν ότι η απόφαση περί μη ευθύνης του 2ου τριτοδιαδίκου είναι εσφαλμένη.

30

35

Η αντέφεση (cross appeal) αναφέρεται αλλά δεν ορίζεται στους Θεσμούς. Το ίδιο άλλωστε συμβαίνει και στην Αγγλία. Ο λόγος είναι προφανής. Η έννοια της αντέφεσης είναι απόλυτα ταυτισμένη με εκείνη της έφεσης. Η αντέφεση είναι έφεση αυτοτελής και ανεξάρτητη που υποβάλλεται μετά την καταχώριση προηγουμένως έφεσης από αντίδικο και αφορά σε θέμα για το οποίο ενδιαφέρεται και ο εν λόγω αντίδικος: βλ. *Re Cavender's Trusts* [1881] 16 Ch.

40

D. 270. Και υπόκειται βέβαια στον ίδιο χρονικό περιορισμό που αναφέρεται στη Δ.35 Κ.2: δηλαδή, όπου είναι εναντίον τελικής απόφασης, όπως εδώ, καταχωρείται εντός έξι εβδομάδων από την έκδοση της απόφασης. Συνεπώς διακρίνεται από την ειδοποίηση εφεσίβλητου δυνάμει της Δ.35 Κ.10. Δεν παραγνωρίζουμε ότι στις υποθέσεις *Keziban Raif (as administratrix) v. Dervish* (1971) 1 C.L.R. 158 και *Christodoulou and another v. Attorney-General and Others* (1972) 1 C.L.R. 205, το Εφετείο αναφέρθηκε στην ειδοποίηση εφεσίβλητου ως αντέφεση. Επρόκειτο, ίσως, για λεκτική χαλαρότητα. Αποτελεί εν πάση περιπτώσει σφάλμα. Επίσης σημειώνουμε ότι στον πρόσφατο περί Εφέσεων (Προδικασία, Περιγράμματα Αγορεύσεων, Περιορισμός του Χρόνου των Προφορικών Αγορεύσεων, και Συνοπτική Διαδικασία για την Απόρριψη Προδήλως Αβάσιμων Εφέσεων) Διαδικαστικό Κανονισμό του 1996, η αντέφεση ορίζεται να “περιλαμβάνει και ειδοποίηση βάσει της Δ.35 Κ.10 των Θεσμών”. Αυτός ο ορισμός αποβλέπει στη διευκόλυνση της αναφοράς σε κοινούς μηχανισμούς. Σημαντικό νομίζουμε είναι το ότι η συμπερίληψη της ειδοποίησης εφεσίβλητου στον ορισμό, υπογραμμίζει την ξεχωριστή της οντότητα.

Στην παρούσα περίπτωση, εάν επρόκειτο πράγματι περί αντέφεσης, αυτή θα ήταν εκπρόθεσμη. Φαίνεται όμως πως προοριζόταν μάλλον ως ειδοποίηση εφεσίβλητου δυνάμει της Δ.35 Κ.10 στην οποία προβλεπόταν αρχικά ότι η καταχώρισή της γινόταν τουλάχιστο έξι ημέρες πριν από την ακρόαση. Έχοντας υπόψη το Άρθρο 31 του περί Εφημερίας Νόμου, Κεφ. 1, θα επληρούτο εδώ αυτή η προϋπόθεση εφόσον η δικονομική κατάσταση παρέμενε αμετάβλητη. Όμως, με τον Καν. 9 του ήδη αναφερθέντος πρόσφατου Διαδικαστικού Κανονισμού, ειδοποίηση δυνάμει της Δ.35 Κ.10 των Θεσμών καταχωρείται εντός τεσσάρων εβδομάδων από την επίδοση της έφεσης. Στην προκειμένη περίπτωση εντός τεσσάρων εβδομάδων από την ημερομηνία ισχύος του εν λόγω Διαδικαστικού Κανονισμού, ήτοι, την 1 Οκτωβρίου 1996. Κι αυτό δεν συνέβηκε. Δεν υπάρχει λοιπόν ούτε ειδοποίηση εφεσίβλητων δυνάμει της Δ.35 Κ.10 εμπρόθεσμα καταχωρισθείσα για να την εξετάσουμε.

Προσθέτουμε, ωστόσο, και την παρατήρηση ότι εν πάση περιπτώσει η πρωτόδικη απόφαση ως προς το θέμα ευθύνης δεν θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης με ειδοποίηση εφεσίβλητου σε έφεση εναντίον του σε σχέση μόνο με τη συνακόλουθη διαταγή για έξοδα. Τέτοιου είδους ειδοποίηση απευθύνεται μόνο σε ό,τι διαλαμβάνει η απόφαση η οποία έχει εφεσίβληθεί και στην οποία ο εφεσίων ως εκ της έφεσής του έχει συμφέρον. Αλλιώς ο εφεσίβλητος οφείλει να προχωρήσει με αντέφεση. Η διαταγή για

5 έξοδα έχει τη δική της αυτοτέλεια, με δικά της κριτήρια σε ό,τι αφορά τη διαμόρφωση κρίσης στην έκδοση, όσο και εάν αυτά προέρχονται από τα όσα προηγήθηκαν: που είναι η έκβαση, το είδος της υπόθεσης, η πορεία της και η υφή της. Επιπλέον, η έφεση από διαταγή για έξοδα δυνάμει της Δ.35 Κ.20 αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση για την οποία απαιτείται άδεια. Αυτή η απαίτηση προδιαγράφει περιοριστικά και το όριο της ενασχόλησης.

10 Ελλείπει λοιπόν οποιοδήποτε έγκυρο διάβημα από τους εφεσίβλητους το οποίο να εγείρει ζήτημα προς εξέταση επί της ουσίας. Οι εφεσίβλητοι να καταβάλουν τα έξοδα της μέχρι τώρα διαδικασίας ενώπιον του Εφετείου. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

15 *Ελλείψει εγκύρου διαβήματος, οι εφεσίβλητοι καταδικάζονται στα μέχρι στιγμής έξοδα.*